

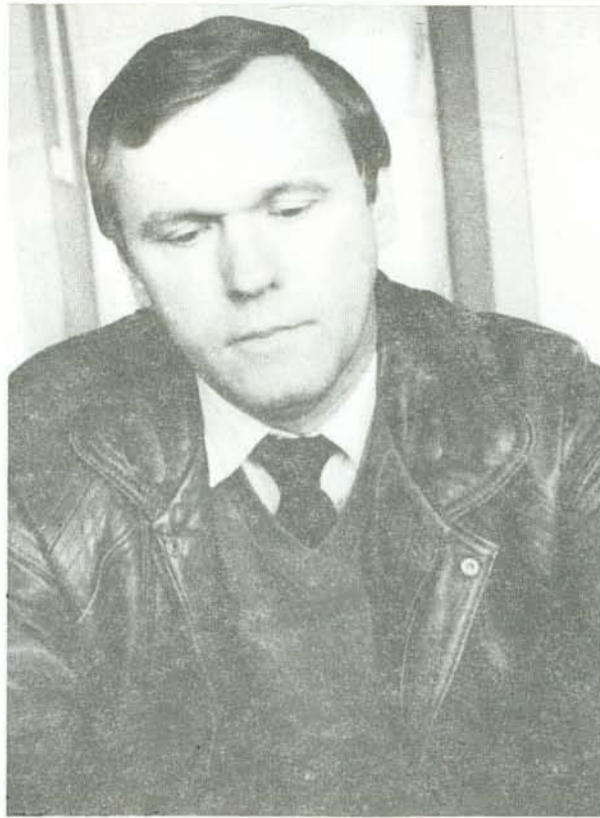

ÉZ A HELY - EBBEN A HÓNAPBAN - KÉT ALKALOMMAL IS HÍV, VÁR BENNÜNKET. A HALOTTAK NAPJÁN EMLÉKEZNI SZERETTEINKRE, SZENT MÁRTON PÜSPÖK NAPJÁN PEDIG ÖREG TEMPLOMUNK BÚCSÚJÁRA. JELKÉPES EZ A KÉP. SZÁZADOK ÓTA BOGÁCSIÁK SZÁZAINAK, EZREINEK A KEZDET ÉS A VÉG. ITT E MŰEMLÉKTEMPLOM FALAI KÖZÖTT HAJTOITÁK FEJÜNK A KERESZTVÍZ ALÁ, S E FALAK KÖRÜL LELÜNK VÉGSŐ NYUGVÓHELYRE. S AMI KÖZTE VAN, AZ A NAGYBETŰS ÉLET. NOS ERRŐL, ENNEK ÉRTELMÉRŐL, A HOGYANRÓL, AHOGYAN ÉLÜNK, MOST VAN ITT AZ IDEJE MEDITÁLNI, ÖNVIZSGÁLATOT TARTANI. TEGYÜK FEL A KÉRDÉST MAGUNKNAK: ÉRTELMESEN ÉLÜNK?

Díjak és díjazottak 1994-ben

HEGYI IMRE

HAJDU IMRE

KISS JÓZSEFNÉ

Augusztus 20-án, Szent István királyunk szép ünnepén, községünk utóbbi időkben végrehajtott legnagyobb beruházása eredményeként fellobbant a gázláng. Az ünnepélyes gázlánggyújtást Tompa Sándor, országgyűlési képviselő, az MSZP parlamenti frakciójának helyettes vezetője végezte. Az ünnep alkalmából – ezúttal második alkalommal – adta át Szajlai

Sándor polgármester a Bogácsi Önkormányzat kitüntetéseit, amelyekkel a községért kiemelkedő munkát végzett bogácsiakat, vagy a községből elszármazottakat jutalmazták évről évre. 1994-ben a Bogács Községért Életműdíjjal Hegyi Imrét, az Alkotói díjjal Hajdu Imrét, a Víg Rudolf-díjjal Kiss Józsefnét tüntette ki az önkormányzat.

JELES NAPOK

„AZ OLYAN NAPOT, MELYHEZ ÉVSZÁZADOK ÓTA ÁLLANDÓSULT HIEDELEM VAGY SZOKÁS FÜZŐDIK, JELES NAPNAK NEVEZIK.”

Bogács község számon tartott ünnepeinek sorában ott szerepel november 11-e, Márton napja, mint a falu több mint 700 éves, Szent Márton tiszteletére felszentelt műemlék templomának búcsúnapja.

Igaz, napjainkra ez ünnep egyházi jelentősége sokat halványodott, ám az esemény nagy évésekkel, poharazgatásokkal, vendégeskedéssel együttjáró családi jellege – akárcsak régen – ma is élénken él a bükkaljai településen.

De nemcsak Bogács jeles napja november 11-e! Márton napját országszerte kiemelt ünnepként kezelték őseink. Úgy is, mint gazdasági évnek fontos zárónapját; úgy is, mint időjósító napot; úgy is, mint adófizetési határidőt.

A XVI–XVII. század folyamán a földvám, vagyis a földbér levonása – sok helyen – György és Márton napján történt. Az őszi szolgáltatást Szent Márton adójaként is emlegették.

A mádi jobbágyokkal kötött szerződésben Rákóczi György többek között azért írta: „Szent Márton adójában adjanak esztendőnkint 20 magyar forintot.”

Márton napján a polgárok, kereskedők, de még a parasztok is ludat vágtak. Nagy évések, ivások napja volt ez, hogy mindenből bőven

legyen tavaszig. A középkorban az óév utolsó jeles ünnepe volt Márton nevenapja. Ettől kezdve karácsonyig negyvennapos böjti időszak következett, aminek Márton böjtje volt a neve.

Márton

Az e napon elfogyasztott liba csontjaiból a jövőendő időjárását lehetett megjósolni. Apáczai Csere János írja: „...A Márton lúd melye ha világos, hó leszen, ha fekete, eső.” Természetesen más időjósító regulákat ismertek őseink e nap kapcsán. „Márton olykor fehér lovon jár” – tehát felkészülhetünk a havazásra. Egy másik szerint: „Ha Márton lúdja jégen áll, karácsonykor sárban botorkál.” Bod Péter egyebek között ezeket írta: „Szoktak jövendőlni a Szent Márton napjáról a parasztok, hogy ha tisztába mégyen le a nap kemény tél, ha homolyba, lágy tél leszen.” Ugyanő jegyzi meg: „A hollót némely nemzetek Szent Márton madarának mondották, azért mivel akkor kezd látatni, ha tél elközelítvén, addig hideg erdőben lakik.”

Egyes vidékeken Márton napján házról házra járó pásztorok bélesadót, rétespénzt kapnak, máshol szentmártonrétesrel ajándékozták

meg őket. Általában erre a napra kiforr az új bor. Dugonics András jeles mondása szerint: „A bornak Szent Márton a bírása.”

Az ünnep névadója Szent Márton, aki időszámításunk után 316 táján született Pannónia, Savária városában, a mai Szombathely elődjében. Előbb katonai szolgálatot teljesített, majd egyházi pályát választott, s Franciaországban Tours püspökéként munkálkodott. Meghalt 397. november 8-án. A ma nevét viselő napon, november 11-én temették el.

Életrajzát tanítványa Sulpitius Severus írta meg. Számtalan nevéhez fűződő legenda közül a két legnevezetesebb: 1. Márton alázatból a ludak óljába bújt, hogy püspökké választása elől kitérjen. Ám ezek gágogásukkal elárulták, így „kénytelen” volt a püspökséget elvállalni. 2. Télidőben Amiens felé haladva Márton egy félmeztelen koldussal találkozott. Megegett rajta a szíve, köpönyegét kettéhasította, s felét a koldusra borította. A legenda szerint a koldus maga Jézus Krisztus volt.

De térjünk vissza Márton mai ünnepéhez, az e napi vidám lakmározáshoz. Ennek „jogosságát” alátámasztandó egy régi regula: „Aki Márton napján libát eszik, egész évben nem éheznek.”

Tessék kipróbálni!

Tények – érvek – gondolatok

AZ ÖNKORMÁNYZAT NÉGY ÉVÉRŐL

Négy évvel ezelőtt a község választópolgárai igen sokoldalú, teljesen újszerű munkával bízta meg a kilencfős önkormányzatot.

Úgy gondolom nem értékelem túl munkánkat a következő általános megállapításokkal, miszerint: tevékenységünket a jó szándékú tenniakarás, az adott feltételeket, lehetőségeket kiaknázó, a takarékoskodást szem előtt tartó és az egész lakosság érdekeinek figyelembe vételével jellemezte. Sikert a szűk pártterdek megjelenését testületen kívül tartani, természetesen nem tagadva a pártok létének szükségességét, ami a parlamenti demokrácia, a törvényhozás alapját képezi. (Mutatja ezt a község választópolgárainak részvételi aránya a májusi országgyűlési képviselőválasztásokon.)

A község fejlődésében nem következett be törés, szakadás. A múltban gyökerező teljesítmények, pozitív folyamatok felerősödtek. A folyamatként felfogott rendszerváltozás lehetőséget adott sok nemkívánatos, erkölcsileg, gazdaságilag kifogásolható tény megszüntetésére. Sajnos sok olyan ténynek is véltlen szemlélői voltunk, mit érdemben befolyásolni nem volt módunk. Ebbe a kategóriába tartozik többek között a munkanélküliség, az önhibájukon kívül nehéz szociális helyzetbe kerültek számának növekedése

A fenti megállapításokat támasztják alá azok a konkrét fejlesztési és szellemi „tartópillérek”, amik az elmúlt négy év termékei. Megvalósulása minden esetben igényelte a lakosság közreműködését, nem kevés anyagi áldozatvállalását, de nem utolsósorban a pályázatok útján elnyert támogatásokat. Fontossági sorrend nehezen állítható fel közöttük.

Megsokszorozódott a telefonállomások száma (több mint négyszáz), ennek ellenére még mindig jelentős igény van nyilvántartva. Régi, jogos igény vágy fog teljesülni az egész község területére kiterjedő ivóvízhálózat átadásával és a lakások rákötésével. Ezekben a napokban, hetekben még leginkább a gáztüzelésre való átállás, jelentős kiadásait mérlegeljük, de már „bőrünkön” érezhetjük melegét, kényelmét. A szennyvíztisztító mű rövidesen „fogadókéssz” lesz. Az ezt követő csatornahálózat kiépítése teljessé teszi községünk közművesítését. Úgy gondolom hazánkban kevés település büszkélkedhet hasonló ellátottsággal (sajnos).

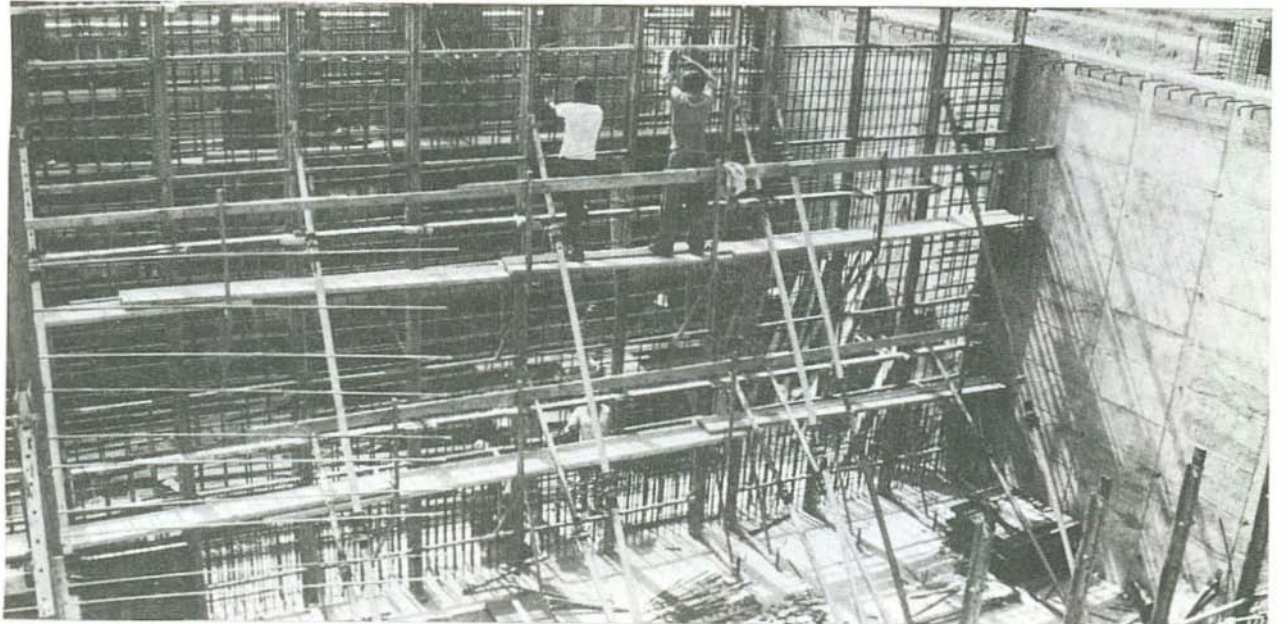
Községünk idegenforgalmi profilja, ezzel párhuzamosan a lakosság ellátása megkívánta az üzlethálózat bővítését, ezért is támogatta az önkormányzat a Rákóczi úti magánüzletház, pékség építését. Itt jegyzem meg, az önkormányzat számára nem volt közömbös a gazdaságosan, törvényesen működő magánüzletek, kempingek, vendégfogadók, fizetővendég-szolgálattal foglalkozók sikere sem.

Reméljük az együttműködés a kölcsönös előnyök figyelembevételével egyre korrektebb, gyümölcsözőbb lesz.

Fokozatosan rendeződik át a község mezőgazdasága. Elsősorban a tulajdonviszonyokban következett be változás. A termőföldek a földárverések is a részaránytulajdon-nevesítések útján kerültek magántulajdonba, valamint licitációval a mezőgazdasági gépszolgáltatás versenyhelyzetének várható kialakulása teremtheti meg, ebben a korszerű alapokon működő szövetkezet játszhat jelentős szerepet.

Tudjuk, hogy a áfésznek régen megszűnt az ellátási kötelezettsége, de sok olyan szolgáltatásban szerzett jártasságot, amit a község lakossága nehezen tud nélkülözni. Jó lenne, ha többek között a húselállításban, a táp- és terményszállításban továbbra is részt venne.

Mindannyian örültünk a Takarékszövetkezet impozáns, a község arculatát kedvezően alakító székháza átadásának. Természetesen elismerésre méltó az a lakosságot szolgáló tevékenység is, ami ebben a korszerű épületben folyik.

Épül a szennyvíztisztító. A felvételiünk nyáron készült.

A kölcsönös előnyök figyelembevételével történt meg a volt egyházi ingatlanok át- illetve visszaadása. A műemlék templom szükségzerű felújításához lehetőségeihez mérten nyújtott anyagi segítséget az önkormányzat.

Folyamatosan biztosított az építési telekkínálat. De úgyis fogalmazhatok, hogy a nehezedő gazdasági, szociális körülmények tetemesen csökkentették a keresletet, különösen a családi életet kezdő fiatalok körében.

Az önkormányzat jelenlegi intézményei zökkenőmentesen működtek. Az iskolában folyó oktató-nevelő munka fenntartása érdekében biztosítottuk a párhuzamos osztályok fenntartását. Az óvodában, a növekvő gyermeklétszám ellenére is megfelelő munka folyik. A bölcsődét alapvetően a gondozottak kritikus létszám alá csökkentése miatt meg kellett szüntetni, feladatainak egy részét az óvoda vette át.

Az Idősek Klubja áthelyezését a klubtagok kérésének megfelelően hajtottuk végre.

A Művelődési Ház a Könyvtárral együtt igyekszik magas szinten kielégíteni a lakosság és nem utolsósorban a községünkbe látogató üdülővendégek igényét.

Újra községi hatáskörben végzi munkáját a Hőfürdő. A célszerűség és gazdaságosság figyelembevételével bővítették profiljukat. Jelentős árbevételt biztosítva működtek a felújított, volt úttörőtábor, mint kempinget.

Átrendeződött az Egészségügyi szolgálat is. Önkormányzatunk a háziorvosi szolgálat feltételeink kialakításához – kötelezettségének figyelembevételével – nyújtott támogatást.

Bizonyosan jól fogja szolgálni a közrend, közbiztonság alakulását a volt Pártház, amit az önkormányzat kezdeményezésére építenek át Rendőrsé.

A bevezetőben említett és a ciklus során „épített szellemi tartópillérek” tették munkánkat teljesebbé. Bogács „szellemi előtere” teremtette meg szükségzerűen ezt az újságot, amit most is kezében tart a kedves olvasó, minek első száma 1991 új évét köszöntötte először.

A szűk családiásvorverseny minden túlzás nélkül, nemzetközi hírű és jelentőségű borfesztivállá nőtt. Már a lakosság és az üdülővendégek „mellett” kis túlzással, az ország „komolyzenei világa” tartja számon a Bogácsi Nyári Ifjúsági és Zenei Táborokat. Megye- és országhatáron túl is ismertté vált a bogácsi Pávákör és Hagyományörző együttes műsora, ezen belül vált népszerűvé a Bogácsi Lakodalmas.

Jó szándékkal, az igazi, önzetlen emberi kapcsolatok ápolásának tudatával szerveztük meg a „Bogácsról elszármazottak” találkozóját 1993-ban, és ekkor teremtődött az alkalom Víg Rudolf népzene kutató munkássága

elismeréseként emléktáblát avatni.

A község lakossága megbecsülését fejezik ki a különböző bogácsi díjak adományozása azok számára, akik átlagon felül teljesítenek a község köz- és kulturális életben.

A képviselő-testület rendszeresen, havonta ülésezett. Három állandó és egy ad hoc bizottságot hozott létre. A Szociálpolitikai Bizottság vállalta a sokszor népszerűtlen, a segélyekről és egyéb juttatásokról szóló döntések előkészítését.

A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság rendszeresen tájékozódott az intézmények gazdálkodásáról, évről évre véleményezte a költségvetést és végrehajtását. Az Ügyrendi Bizottság különösen a rendeletek előkészítésében fejtett ki hasznos tevékenységet.

A fent megfogalmazott tények, érvek, gondolatok az elmúlt négy év eredményeit vázlatosan mutatják be. Mindezek megfontolt döntések sorozatát kívánták meg a képviselő-testülettől. A lakosság támogatása növelte biztonságérzetünket. Ezúton is köszönjük bizalmukat és támogatásukat.

Vélhetően következő évek feladatainak megoldása is kemény következetes munkát fog követelni az újonnan megválasztandó képviselő-testülettől. Szembe kell néznie azzal a ténnyel, hogy Bogács község fejlődésének extenzív lehetőségei kimerültek. Vissza kell fizetni azt a 30 millió Ft hitelt – 5 év alatt –, amit a gáz-, vízhálózat, valamint a szennyvíztisztító mű megépítéséhez saját erőként kellett biztosítani.

Jelenlegi lehetőségeinket reálisan számba véve, következetes gazdálkodással ez teljes mértékben biztosítható. A következő önkormányzatnak sokat kell tennie – jól kihasználva a közjogi erőterét – egy vállalkozásbarát és segítő háttér megteremtéséért. (Egyéni, társas, szövetkezeti vállalkozások egyenlő esélyeinek szem előtt tartásával) ~~Ismerjük a községünkben a kultúrát, a művelődés, oktatás területét is fejleszteni kívánatos, igazítani kell lehetőségeinket az új törvények szabta feladatokhoz, pl. nem szabad lépéshátrányba kerülni az iskolaszervezet alakításában. A költségvetés leteremtésének tudatában is szorgalmazni kell egy Tájház kialakítását.~~

Bizonyosan sok jó szándékú, tehetséges bogácsi állampolgár kíván indulni az önkormányzati választásokon. Abban is biztos vagyok, hogy a jó közül azon legjobbak kerülnek a testületbe, akik képesek lesznek a választópolgárok előtt is ismert feladatok megoldására.

Nyeste István
önk. képviselő

II. NEMZETKÖZI BÜKKALJAI BORFESZTIVÁL, BOGÁCS 1994. JÚNIUS 24-26.

VÉGET ÉRT A CSIPKERÓZSIKA-ÁLOM

– Aki nem ért a borhoz, pontosabban, aki- nek e szó hallatán, hogy bor, csupán negatív képzettársítások, mint például alkoholizmus, duhaj férj, családi perpatvarok jutnak eszé- be, annak felhívnám a figyelmét egy nagyon régi magyar jókívánságra, köszöntésre. Ez pedig így hangzik: bort, búzát, békességet! Egyben felhívnám arra is a tisztelt figyelmü- ket, hogy őseink összes ránk maradt bölcses- sége minden esetben realitást, ugyanakkor célt, a jobb élet reményét fejezte ki. Hogy mi köze ennek a borhoz?

A bor, amely csak nagymértékben alkohol, kismértékben nélkülözhetetlen fogyasztási, élvezeti cikk, de nevezhetném természetada gyógyszernek is, szóval ez a bor előállítóinak, forgalmazóinak anyagi bázis, fennköltbben fogalmazva kenyér. A megélhetésük, a boldo- gulásuk záloga. A mi megyénk – ahol a Gondviselő kegyesen, jó természeti feltétele- ket teremtett a szőlő termesztésére – nagyon sok embernek munkahelye, kenyere, reménye ez a görnyedt hátat, folyton-folyvást „meg- hajló szolgát” követelő növény már évszázá- dok óta. Sőt, sok periódusa volt történel- münknek, amikor gazdagodásoknak, gyara- podásoknak is forrása volt.

Ám a szőlőtermelő másik „életelemét”, a közgazdasági környezetet az utóbbi fél év- században mintha az ördög irányítaná. Kö- vetkezésképp tengődik, vegetál a szőlőter- melő. Már borászt nem is említek, mert egy- szerűen elfelejtették vele a borászat tudó- mányát. Az csupán állami monopóliumok privilégiuma lett, mint hajdan a szerzetesek

az írásbeliség. S eközben a fejlett Nyugat jócskán elhúzott mellettünk e téren is.

Mára teremtődtek meg csak a feltételek arra, hogy ébredezzünk „Csipkerózsika-ál- munkból”. Mély álom volt ez, ma még, bi- zony elkélnék a „költögetők”. Egy ilyen „költögető”, szemet nyitogató immár máso- dik éve a Bükkaljai Borfesztivál, amely ha- zánk legmostohább sorsú borvidékébe akar elsősorban lelket lehelni, de egyúttal hozzá akar járulni a magyar borászat, borkultúra felvirágoztatásához is.

S ehhez akarunk hozzájárulni mi is a szerény lehetőségeinkkel, a propaganda, a hírvivés esz- közeivel. Talán nem tűnik szerénytelenségnek, ha azt mondom: Baranya, Zala, Tolna, Heves, Vas, Veszprém, Bács-Kiskun, Somogy s Bor- sod-Abaúj-Zemplén megye legnagyobb pél- dányszámú napilapjainak híradása is segített abban, hogy olyan rangos borseregszemle, s ahhoz kapcsolódóan annyi látványosság, kultu- rális programsorozat zajlott Bogácson, mely- hez hasonló e térségben még soha nem volt.

A szakmának a 291 bor jelentette a cse- megét, Villányból, Siklósról, Nagykanizsá- ról, Gyöngyösről, Ausztria több borvidéké- ről, Németországból a Rheinganból, Eger- ből, Tokaj-Hegyaljáról és természetesen Bükkaljáról. A nagyközönségnek mind- emellett a borkirálynő-választás hintós fel- vonulással, a borbemutató és -vásár, az ope- ra- és operettgála, az osztrák „rezesbanda”, a nagyszerű víz és a nagyszerű idő.

A kétezer-egyszáz lelkes település „la- kossága” erre a hét végére megnégyszere-

ződött. Jómagam annyi autót, s annyi népet, amennyi ott volt, még nem láttam Bogácson, pedig eléggé, s régóta ismerem ezt a falut.

Összességében – a szervezési rutintalan- ságból eredő apróbb gondokat leszámítva –, eredményes seregszemle volt a borfesztivál, mely tájegységünk boraira, borászai- ra, erre az eddig mostoha sorsú ágazatra irányította a figyelmet. Ezt dr. Kádár Gyula professzor, az egyik legnagyobb magyar- országi borszaktekintély a zsűri elnöke kü- lön is kihangsúlyozta. S jó véleményt mon- dott a „bükkaljai borpropagandáról” Laczkovics Miklós, a neves siklói bor- szakértő és Stefan Szmolyán, a burgenlan- di szőlősgazdák szövetségének egyik veze- tője is. Ugyanakkor tőle tudom, hogy Bur- genlandban ez évben a hagyományos bor- seregszemlén több mint 2800 bor „mérkö- zött”, s valamennyit előírás szerint, csak palackozott formában lehetett benevezni. Mi még ettől nagyon messze vagyunk, de épp arra is jó volt a fesztivál, hogy felmér- jük helyünket, helyzetünket. S eközben azt is látnunk kell, hogy a borok piaci megjele- nítésében még fényévnnyire vagyunk a borá- szati nagyhatalmaktól. De, ha az elkezdett úton továbbhaladunk, méghozzá egyre na- gyobb sebességgel, ez a távolság belátható időn belül leküzdhető.

A Bükkaljai Borfesztivál mérhető lépés- sorozat, haladás ezen az úton. Csak nem le- télni, csak nem megállni!

Végezetül, néhány érdekes adat a fesztivál jegyzőkönyvéből. A nevezett 291 borból aranyérmet kapott 106, ezüstöt 100, bronz- érmet 58. Bükkalja 43, Tokaj-Hegyalja 46 aranyérmet kasszírozott. A legjobb bükkal- jai bortermelő címet 4 arany – 2 ezüstérem- mel Derda József (Bogács) nyerte. A leg- jobb tokaj-hegyaljai borász címet ezúttal Páll Jánosnak (Tarcal) ítélte a zsűri. Ő 3 aranyérmet szerzett. A legjobb egri borász cím az Egervin Rt.-nek, a legjobb dunántúli borász címet pedig Máder Tibor (Villány) kapta. A legjobb külföldi borász címmel Karl Kaiblingert (Oberwölbling, Ausztria) tüntették ki.

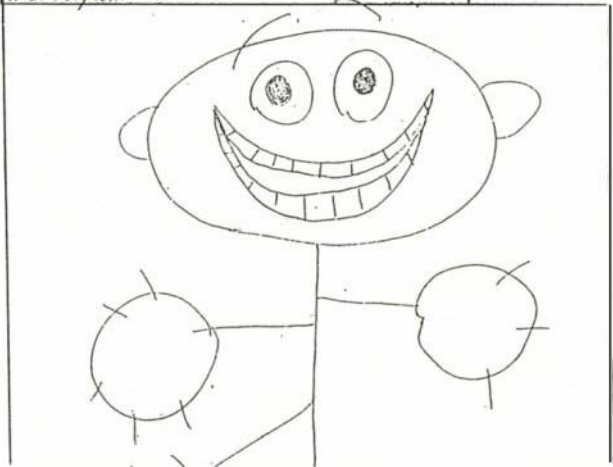
A fesztivál borkirálynőjének a bogácsi Vasas Ildikót választották, udvarhölgyei pe- dig Hetzi Mónika Tállyáról, Hollós Kriszti- na Budapestről lettek.

Hajdu Imre

Laptárs köszöntése

I. évfolyam 1. szám 1994. október

A Bogácsi Ősz köszönti újszülött laptársát, a Padfirkálók Lapját. Községünk gyermekújságja ez év októberében jelent meg első alkalommal. A fiatal szerzőgárdának - Csecsődi Nikolett, Szerencsi Judit, Kiss Alexandra, Virágh Krisztián, Gál István, Verhóczki Dóra, Húvelyes Attila, Ambrus Csilla - kívánjuk, még sokáig műveljék ezt a nagyszerű, ám sok verejtékkal járó szakmát, az újságírást. Ne feledjétek: Ady is így kezdte.

Bemutatkozik az új jegyzőnk

Csetneki Ernőné Szöllősi Magdolna vagyok. A Szabolcs-Szatmár községben születtem. Általános iskolai tanulmányaimat szülőfalumban, míg középiskolai tanulmányaimat Nyíregyházán végeztem.

1973-tól dolgozom a közigazgatásban. 1976-ban fejeztem be tanulmányaimat a Tanácsakadémia budapesti Oktatási intézetében, majd 1983-ban vettem át a diplomámat az Államigazgatási Főiskola levelező tagozatán.

Közel kilenc évig – 1977–1986 – dolgoztam Cserépfaluban vb-titkárként, majd a mezőkövesdi Városi Tanács vb-nél, később Polgármesteri Hivatalnál helyezkedtem el, ahol először gyámügyi főelőadó, majd szervezési és ellátási osztályvezető voltam. 1994. márciusában nyújtottam be a pályázatomat a Bogács Község Önkormányzata által a jegyzői állásra kiírt pályázatra, melyet elnyertem, s a testület 1994. április 1-jével kinevezett e munkakörbe.

Két gyermekem van, férjem a mezőkövesdi Rendőrkapitányságnál dolgozik.

A településhez való kötődésem elég régi, még Cserépfaluban dolgoztam, mikor hétféltelket vásároltunk és építkezni kezdtünk a faluban. Az utóbbi két évben májustól szeptemberig itt élünk, így nem volt teljesen ismeretlen előttem a község és az itt élő emberek sem.

A LENGYEL ÓVODÁSOK MAGYARUL KÖSZÖNTEK

A megyei önkormányzat kezdeményezésére és támogatásával talált egymásra Bogács és a lengyelországi Ogradzieniec. A kölcsönös látogatás után már csak testületi jóváhagyásra vár az együttműködési megállapodás.

A napokban, a partnernek kiszemelt lengyel város küldöttségének látogatását viszonzva delegáció utazott Ogradzieniecbe. A csoport tagja volt a megyei önkormányzat képviselőjében Daragó Károly a bogácsi művelődési otthon igazgatója is. Őt kérdeztük:

Milyen tapasztalatokat szereztek Ogradzieniecben?

Vendéglátóink mindent megtettek annak érdekében, hogy kinttartózkodásunk idejének minden percében számunkra érdekes és fontos dolgokat mutassanak be. A valóságot nem szépítve láthattuk a települést és a gyermekintézmények belső életét. Egyik alkalommal óvodalátogatáson nagyon kellemesen megleptek bennünket a kisgyerekek, amikor hibátlan magyarsággal „Jó napot kívánok!”-kal köszöntöttek bennünket. Mi, viszonzásként két magyar gyermekdal eléneklésével kedveskedtünk nekik.

Általában azt tapasztaltam, hogy a lengyeleket a jövő építésének lehetőségei izgatják. Tele vannak tervekkel, építő és jobbat akaró szándékokkal. Pénzre és vállalkozókra lenne elsősorban szükségük, hogy főként a szolgáltatói ágazatban előbbre jussanak. Azért is szívesen jönnek Magyarországra, hogy az itteni vállalkozóktól tanuljanak, és a jó példákat otthon megvalósítsák.

– Akkor úgy tűnik, hogy partnerkapcsolat születik Bogács és Ogradzieniec között?

– A kapcsolatépítés szándékát mindkét delegáció kifejezte és megerősítette. A sor most már a konkrét terveken és azok meg-

valósításán van. Így a sok fizető-vendéglátót és kereskedőt érdeklő, szervezett keretek között folytatott turizmuson, a gyermekek csereüdvözlésén, művészeti csoportok vendégszereplésén, a „Lengyel kultúra napjai Bogácson” megrendezésén és természetesen az együttműködési szerződésben foglalt más fontos lehetőségek és feladatok megvalósításán. A megállapodás tervezete szerint az együttműködésben elsőbbséget élvez a két község lakossága közötti közvetlen kapcsolatok megteremtése és fenntartása. A felek szükségesnek tartják a közigazgatási szervek, az érdekelt intézmények, egyesületek, üzemek és szervezetek bevonását az együttműködésbe. Egyeztetni és támogatni kívánják a fiatalok évenkénti cserelátogatását, az iskolák partnerkapcsolatát, a kulturális csere- és sportkapcsolatokat. Mindkét fél törekszik a helyi utazási irodák közötti együttműködés megteremtésére a turistacsere, valamint az önkormányzati és vállalati üdülőbázisok teljes kihasználása céljából.

– A két település akkor egymásra talált?

– Őszintén remélem, hogy a partneri szerződésünk gyümölcsöző lesz mindkét fél számára és elindít egy olyan folyamatot, amely a jó példa erejével másokat is a követésünkre buzdít. Végezetül azt szeretném elmondani, hogy máig megtapasztalható élő valóság az a testvéri és baráti érzés, amely a lengyelt és a magyart évszázadok óta egymáshoz vonzza és szerető-segítő lelkűvé teszi. Remélem, mi bogácsiak ennek méltó folytatói leszünk. (Bogács Község Önkormányzata egyhangú döntéssel megerősítette a cikkben szereplő megállapodást. – szerk. megjegyzése. Ez a cikk egyébként az Észak-Magyarország egyik októberi számában látott napvilágot.)

ELMÚLT A NYÁR, ITT VAN AZ ŐSZ

Molnár István a Mezőgazdasági Szövetkezetben nagyon elfoglalt ember. A munkák menetében nem volt ideje a beszélgetésre. Miután október 20-ig befejezték a búzavetést, tehát szakmai szempontból a legalkalmasabb időben, megkönnyebbülten, oldott hangulatban adott tájékoztatást a nyári-őszi munkákról.

A gabonaféléknél a körülményekhez képest jó volt a termés, mert a búza hektáronként 46 mázsát adott átlagban. Ez gondot oldó volt a Szövetkezetnél. A kukorica gyenge, csak 14 mázsa a hektáronkénti termés májusi mórzsoltban számítva. Napraforgóból ugyancsak gyenge volt a termés, 12 mázsa termett hektáronként. Június végétől romlott a helyzet. Az aszály ellenére a szőlő jó közepes termésű, 73 mázsa hektáronkénti átlaggal. Minősége jó, mert 18 cukorfok feletti mustot is vettek át. 10000 hl mustot a Hungarovinnél értékesítettek pezsgő alapanyagként. Bort a pincében tá-

rolnak, tavaszi értékesítésre, hogy legyen pénzük a munkák finanszírozásához.

Az őszi munkákat a szárazság miatt nehezen kezdték, tört, szakadt a gép. Végül is jó magágyat készítettek a búzának, amelyből első- és másodfokú vetőmagot vetettek. Ilyenkor a gazda az esőt is várja. Nemcsak a mag számára hasznos, hanem a szárazság miatt országosan elszaporodott mezei pockok ellen is. Őszi árpát nem vetnek.

840 ha terület vár mélyszántásra, ezt és 280 ha szőlő őszi munkáit november 24-re szeretnék elvégezni. Amikor a szövetkezetnél végeztek a munkákkal, az egyénieknek is segítettek. Többen kaptak tőlük vetőmagot és számukra is nagyon kedvező időben, október 24-ig azt elvetették.

Lassan készülnek a zárszámadásra, amely előreláthatólag 1995. februárjában lesz.

Árpád Géza

TÁBOROZÁS, ISMERETSZERZÉS, EMLÉKEK

Ilyenkor ősszel, amikor egyre hűvösebb, különösen az éjszakák és a reggelek, jólesik emlékezni a forró, nyári napokon szerzett élményekre.

Szerencsére még vannak élményeink. Ennek sorába illeszkedik az a tíz, megkockáztatom — felejthetetlen nap —, amit 35 általános iskolás tanuló (és két nevelő, Kerékgyártó Andrea és ezen sorok írója) töltött el nyáron Zamárdiban, illetve a Balaton környékén.

Nehéz döntenem, mit emeljek ki:

— Az esti vagy a „hullám”-fürdőzés érzését?

— A tihanyi vagy a balatonfüredi hajókirándulást, amikor megismerkedtünk a Tihanyi Apátsággal, ahol Molnár E. Pál festőművész kiállítását is csodálhattuk, de már „a tihanyi visszhangnak” csak az emlékhelyét találtuk és a közeli büfében olthattuk szomjunkat hideg, de nem olcsó üdítőitalokkal. A nyilvános telefon itt „jutalmazta” meg Gál Pistát, hiszen egyetlen kártyaegység felhasználásával sikerült percekig tájékozódni az itthoni helyzetről.

— A „Dottó”-t a „meghatározhatatlan” személyszállító járművet (formája század eleji kisvasúti szerelvény ami gumikerekeken és közutakon közlekedik már több Balaton-parti településen), aminek nyitott kocsijairól tekintettük meg Tihany és Balatonfüred nevezetességeit.

— A vetélkedőket és szervezőiket (Ambrus Csillát, Galambos Grétát, Bene Verát, Szerencsi Juditot, Kiss Alexandrát, Törös Ákost, Ambrus Sanyit), akiknek közreműködésével ismertük meg, elevenítettük fel a Balatonnal kapcsolatos legfontosabb történelmi, földrajzi, irodalmi tudnivalókat?

Azt hiszem nem maradhat ki a felsorolásból az ügyességet, leleményességet igénylő sorversenyeken elért nagyszerű első, második helyezések sem, ahol többek között jeleskedett Farkas Helga, Horváth Zsófi, Polányi Beáta, Koczka Gergő, Farkas Lóránd, Hócza Ádám és Lukács Zita. A kiírt tábori asztalitenisz-bajnokságot is Gál Pista nyerte.

A közel azonos képességű és tehetségű focicsapatok (Nagyvenyim, Nyírjákó, Kispest, Halásztelek) izgalmas, sportszerű mérkőzéseket játszottak. A bajnokság végeredménye, győztes: a bogácsi iskola csapata, tagjai: Koczka Roland, Gál István, Hócza Krisztián, Vadászi Péter, Gagóczy és Kiss Zoltán.

Nagyszerű érzés volt „bogácsinak” lenni a zamárdi táborban, különösen az eredményhirdetésekkor, de ettől felemelőbb érzés volt, amikor az első helyezésekért járó tortákat — a győztesek nemes nagylelkűségével, őszinte jóérzéssel osztották meg a helyezették között a bogácsiak.

A közösen megélt események, a takarodók, ébersztők nehézségei az esetenként előfordult türelmetlenség, a gyermeki dac mind-mind arról győztek meg, hogy a gyermek számára szükség van a táborozásokon megszerezhető, nehezen nélkülözhető élményekre.

Reméljük körülményeink, adottságaink a jövőben is lehetővé teszik gyerekeink táboroztatását.

Nyeste István

Ha szeptember elseje — akkor kezdődik az iskola

A tanévnyitó mindig alkalmat ad arra, hogy rövid tájékoztatást nyújtsunk jelenlegi helyzetünkről, feladatainkról.

Iskolánknak 212 fő tanköteles korú tanulója van. Ebből

A fiúk létszáma 101, a lányoké 111 fő. A cigánytanulók száma 72 fő, mely az összlétszám 34 százalékát teszi ki. Az idei tanévben 12 fő magyar és 12 fő cigánytanuló kezdi meg az első osztályt.

A tantestület 21 főből áll. Szeptembertől dolgozik iskolánkban Szabóné Benke Edit matematika—kémia szakos tanárnő, Kovács Mária és Horáné Baranyai Marianna tanítónők.

Jétől Siklósiné Daragó Marianna kapott megbízást az igazgatóhelyettes feladatainak ellátására.

A nyári szünetben sikerült egy az iskolából már régóta hiányzó

ni. Részben a nyári táboroztatás bevételeiből, részben a fenntartó önkormányzat költségvetési pénzeszközeiből vásároltunk 6 db IBM típusú számítógépet és 1 db Epson típusú nyomtatót. Így összességében a 4 db Commodore géppel együtt 10 db számítógép áll a gyermekek rendelkezésére, hogy megismerkedjenek a számítástechnika

Az iskolánk tanulói részére szervezett kedvezményes nyári táborozás jól sikerült. 35-en vettek részt a zamárdi pihenésen Nyeste István tanár úr és Kerékgyártó Andrea tanítónő vezetésével.

Iskolánkban szervezett idegen általános iskolai tanulók táboroztatását Nyirő Veronika tanítónő felügyelte.

A nyári hónapokban felújították az iskolai tornaterem tetőszigetelését és elvégezték a gáztüzelésre való átállás szerelési munkáit is.

Összességében iskolánk belső viszonyai rendez-

ettek és egy újabb sikeres tanév elindításának nincs semmi akadálya.

Feladatainkat nehéz gazdasági körülmények és jelentős átalakulások közepette végezzük. Pedagógusok felelőssége, hiszen az iskolában alapozódik meg a felnőtt élet.

Mindazok a gyerekek, akik egy gondosan felépített, váratlan élethelyzetekre is felkészítő tudással rendelkeznek képesek lesznek a mai kor és a jövő követelményeinek megfelelni, vállalkozóként vagy alkalmazottként jól teljesíteni.

Mindazok, akiknek ilyen tudás nem adatik meg, egyre nehezebb körülmények között élnek ma is és fognak élni a jövőben is. Munkanélküliek tanúsítják, hogy melyen szomorúsághoz, végzettség estben családi, emberi tragédiákhoz vezethet a meg nem szerzett, vagy a megváltozott körülmények miatt értéktelenné vált tudás.

Ezért olyan nagy a pedagógusok felelőssége. Olyan embereket kell nevelni, akiknek lehetőségük és módjuk van arra, hogy felvértezzék magukat a felnőtt évek szigora és kérlelhetetlensége ellen.

Olyan iskolára van szükségünk, ahol a kapun belül elveszik a gyermekek közötti szociális különbség, ahol csak a tehetség, a szorgalom és a másik iránti figyelem számít. Na felejtjük el, hogy a jelenleg dolgozó pedagógusokra van bízva lakóhelyünk jövője.

Ehhez szeretnék lehetőségeimhez képest segítséget nyújtani diáknak, pedagógusnak és szülőknek egyaránt.

Szerencs Miklósné
mb. iskolaigazgató

Nyit a tudás kapuja...

Becsöngetnek.

a tanévnyitó. Izgalom, öröm és egy kis félelem előzi, mint minden éven. Azután az a természetes szorongás, ami gyerekeket, szülőket és tanítókat egyaránt megérint, amiből ennek az egy csapatba tartozó háromszögnek egyetlen tagja sem maradhat ki: kezdődik a tanév.

Az 1994–95-ös tanévben 13 kisdíák kezdte meg a tanulmányait az 1. osztályban: Balázs Richárd, Béres Eszter, Budai Enikő, Farkas Richárd, Gaál Norbert, Jankó Brigitta, Kocsis István Adorján, Koczka Ádám, Mizser Attila, Nagy Boglárka, Pataki Olívia, Pintér Judit, Tóth Diána.

Már az évnyitóra is buzgón készültünk, mely meghozta a várva várt eredményt, az ünnepség nagyon szépen sikerült. Szajlai Dóra 3. o., Tóth Zsanett 5. o., Szerencsi Judit 6. o., Lukács Zita és Csecsődi Nikolett 7. o., Verhóczy Dóra és Ambrus Csilla 8. o. tanulók kedves versekkel köszöntötték az első osztályosokat és az új tanévet.

Itt vannak a hatévesek, akik most indulnak először az iskolába. Az a picurka ember fölveszi a hátitáskát és útnak indul. Magabiztosan vagy szepegve elengedi édesanyja kezét és beleolvad a gyereksokaságba, elnyeli szemünk elől az intézmény

Mindnyájan tudjuk, hogy a gyermek milyen nehezen szokja meg a játékos gondtalanság korszaka után a komolyabb munkát, amely untatja is, fárasztja is, ha valamivel nem keltettük föl az érdeklődését. Osztályom minden tanulója az előző években rendszeresen járt óvodába. Az ott folyó hatékony oktató-nevelő munka hatása a hétköznapjaink során visszatükröz-

ődik. Az érdeklődés, szellemi aktivitás mutat leginkább fejlődést, de nincs elmaradva ettől a fejlődéstől a figyelem-koncentráció, a mozgásfejlettség a kéz-ügyesség, a beszédfejlettség és a logikus gondolkodás sem. Az alkotó fantázia, a reprodukív képzelet, a színes élmények megléte teszi gazdaggá tevékenységüket. A 6–7 éves kisgyerek még nagyon kisgyerek, akinek testi-lelki egyensúlyához, egész kislényének harmonikusságához hozzátartozik az odaadó töredés, a sok-sok játék. Töreksem rá, hogy mielőbb megismerjem a gyerekeket, tudom, hogy a gyermek nem kis felnőtt, hanem egészen sajátos lény nagy türelemmel foglalkozom velük, még az olyan helyzetekben is, amikor úgy érzem, hogy a dolog teljesen reménytelen és hogy minden hiábavaló, mert ez a gyerek bizony soha az életben nem fogja megérteni a feladatot és nem fogja tudni a leckét.

Olyan korban élünk, amelyben egyre több és egyre árnyaltabb tudásra kell szert tenni, ha a felszínen akarunk maradni. Adományunk a következő nemzedék számára, az igazi hozadék csakis a tudás lehet. Ám átadásához és megszerzéséhez csakis a gyerek mivoltának, természetének mind árnyaltabb ismerete segíthet.

És csakis türelem és a nyugalom érlelheti meg a tudást.

Az út vállalása nem egyszerű. Megtartó és gazdagító szenvedély ez. Végzem hát őszinte érzésekkel, személytelenül e munkát, mert nem az a fontos, hogy kik hordt.

Nyirő Veronika
1.a. oszt. oszt.főn., tanítónő

A HORGÁSZ ÜL, HOSSZÚ, MÉLA LESBEN...

Ülök a tóparton. Itt a Szoros-patakból mesterségesen kialakított tó partján. Muszáj itt ülnöm. Horgászengedéllyemmel a gyermekeim pecáznak. Várják a nagy halat, ám mind ez ideig csupán a törpeharcsa harap. Fogtak már belőle vagy tizet. Ez se semmi.

Egyre inkább sötétedik, s egyre több a szúnyog. Ebben az évben valahogy nagyon jó a szúnyogtermés. Tele vagyok már ezer-egy csípéssel, de ezek a fránya dögök még mindig találnak rajtam ép helyeket.

Ott, ahol a víz hullámszik, valamikor ott haladt az út. Erre gondolok, nem idegesítem már magamat a szúnyogokkal. Az egyik nagyapámnak itt volt rétje, a másíknak a hátam mögött a Sarkerdőben földje, amelyen legtöbbször napraforgó termett. Később, már a tsz hőskorában itt egy szép almáskert díszlett. Ma már csak két hírmondónak megmaradt almafa árulkodik erről, a Kőkötő feljártánál.

Ott szemben a szürkeségben lassan belevész a Gyűroldal. Teraszai korábban állami pénzből épültek, szőlő díszítette, egészen le a tóig. Ám a szőlő évről évre felfelé fogyott. A felső teraszokon még zöldell, de az alsókról már néhány éve kivágták. Emlékszem, ez a tó annak idején azzal az ideológ-

giával készült, hogy innen locsolják majd a szőlőket a nagyobb termés érdekében. Ha jól tudom, egy liter víz nem sok, annyi nem került innen ki a szőlőkre.

Lett viszont belőle egy horgászvíz, mely esztétikailag is nagyon szép látványosság.

Már besötétedett. A túlsó parton apró lámpák gyúlnak. Nagyszerű látvány Amióta a Hórvölgye Horgászegyesület engedélyezte az éjszakai horgászatot is, egyre többen kedvelik.

Égnek az apró lámpák, a Bükk felől enyhe

szellő fodrozza a vizet. Csend van. Mintha a szúnyogok is elfáradtak volna. Lám, nem is olyan rossz itt, a tó partján üldögdélni! Az embert elfoglalják a gondolatai. Honnan jöttem, merre tartok, mi végett? Csak ülök, s kavarog bennem múlt, jelen, jövő. Néha csobban a víz, valahol rabol egy nagyhal, aztán újra csend lesz, szellősuhogásos. Milyen kár, hogy az idő most sem áll meg, s ez a perc is, mint a többi elillan.

(*daruszőgi*)

MÁR ITTHON ÉRZEM MAGAMAT...

Deli Lajos, a bogácsi Szent Márton templom 40 éves új plébánosa mondotta a címbeli szavakat három hónapos itt-tartózkodása után: Seregély István egri érsek atya 1994. augusztus 1-jei hatállyal Felsővadásról helyezte községünkbe. Monokon született, ahol Kossuth Lajos is. Szülei nyugdíjasok. Édesapja a Hejőcsabai Cementgyárban dolgozott. Egyik testvére ács, a másik munkanélküli, a harmadik villamosmérnök, a negyedik védőnő. Egerben az Érseki Papnevelő Intézetben tanult egy évig. A második évtől Budapesten a Hitstudományi Akadémia Közponi Szemináriumának volt hallgatója. Egerben szentelték pappá 1977-ben.

Papi tevékenységét Sárospatakon és Sátoraljaújhelyen káplánként kezdte. Herceghúton és Károlyfán, e két német nemzetiségű községben is, ellátta a szolgálatot. Hét és fél hónapig Fegyverneken adminisztrátori tisztségben szolgált, amely afféle helyettes plébános, Felsővadáson 13 évig lelkészkedett, előbb hat, majd később tizenhat csereháti község tartozott hozzá.

A szülőfalu, Monok, dimbes-dombos vidéken, az eperjes-tokaji hegylány közelében fekszik. A hegyekhez innen a vorzódása. A bogácsi itthonlétnek fontos eleme a Bükk-hegység szomszédsága. Abban, hogy jól érzi magát, segítségére van az

egyházközség képviselő-testülete, és két közvetlen munkatársa, Győrfi Attila kántor és Kovács Jánosné harangozó, aki egyben a házvezetője is.

Beszélgetésünk során szóba került a temető helyzete is. Ezt — mármint ennek rendbe tételét — célul tűzte ki. A polgármester úrral arról is beszélt, hogy a ravatalozót bővíti, és temetőgondnoki állás is létesül. Végül is áldásos működést kívántam.

A krónikás megjegyzése... A nyár folyamán több földimnek elmondtam: szerencsések vagyunk, hogy az utóbbi időkben fiatal, alkotó plébánosok tevékenykedtek szülőfalunkban. Szabó József plébános úr a torony újjáépítésében és a plébánia épületének felújításában jeleskedett. (Örülök, hogy a bronzlemez beszerzéséhez pénzt jártam ki és ezzel segítségre lehettem.) Timkó István plébános úr a temetőt szép kerítéssel vette körül. Fizikai munkájával is példát mutatott. Azóta Tiszaujvárosban a templom építésénél mutatta meg „építő” képességeit. Juhász Ferenc plébános úr a templom belső építésében — bogácsi kőből új oltár épült — alkotott maradandót. A lapunkban megjelent írásával felsorakozott a szépirodalommal is foglalkozó elődeihez. Most Egerben, az Érseki Szent József Kollégium igazgatójaként tevékenykedik.

Deli Lajos plébános úr a temető rendjét kívánja megteremteni. Hét végeken a szeretteik sírjára virágot vivők, de a műemlék templomunkat meglátogató idegenek is mondják, ajánlják, hogy a temető egyes részein bizony rendet kellene teremteni. Segúszik új, fiatal plébánosunkat e nemes vállalkozása teljesülésében, ugyanúgy, ahogy azt az előző években is tettük. Biztatóan álljon itt Balogh Edgár, Kolozsvárott élő magyar író gondolata a temetőről: „a temető a megnyugvás, a kiengesztelődés és az emlékezés kegyhelye, a magunk alkotta természet, az örökké szervezett táj műves része. Korbizonylat a temető, mint egy könyvtár, egy képtár, egy hagyományos, vonásait megőrző falu vagy város. A temető kertek felidéznek az előtünk járókat. Ne legyen gátlásunk, amikor kimondjuk, hogy a táj és e népbensőséges gondra érdemes terepe a temető.” Erdei Ferenc, 1971-ben elhalt akadémikusunk a „Város és vidéke” című könyvében a makói öreg református temető kapcsán a következőket írta: „Újból mai életünk része lett az elhaltak városa. Épül az emlékkert s úgy marad az utókorra, mint a városváltó történetének, a történeti folyamatosság megteremtője”. Újra Balogh Edgárt idézem: „...a temető hozzátartozik a faluképhez, a tájképhez, s ennek megfelelően, számomra, gondozása, tudatosítása művészet és nevelői köziügy.”

Hegyí Imre

ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁS

1994. december 11., vasárnap

A Magyar Köztársaság elnöke 1994. december 11-re, vasárnapra tűzte ki az önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását. A szavazás reggel 6 órától este 19 óráig tart. A választópolgárok bővebb tájékoztatást a piros-fehér-zöld színű hirdetményről és a helyi választási bizottságnál, a község házában kaphatnak.

A választási szervek tagjai:

Bogács község képviselő-testület, helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló módosított 1990. évi LXIV. törvény alapján az alábbi választási szerveket hozza létre.

Helyi választási bizottság:

1. Csiki József, Felszabadítók út 40.	2. Mizsemé Kovács Erzsébet, titkár, Rákóczi út 53.
3. Farnoszi Mária, elnök, Zalka Máté út 6.	4. Csiki Gyuláné, Erzsébet út 5.
5. Horváth Lászlóné, Ifjúság út 21.	

Szavazatszámlláló bizottságok:

1-es számú szavazókör:

1. Csecsődiné Kovács Ildikó, titkár, Iskola köz 2.	2. Derda Józsefné, tag, Rákóczi út 6.
3. Kaszó Bálintné, tag, Pást út 12.	

2-es számú szavazókör:

1. Nagy Józsefné, titkár, Alkotmány út 61.	2. Majnár Istvánné, tag, Alkotmány út 71.
3. Kovács Lászlóné, tag, Ifjúság út 47.	

Pótagok:

1. Horváth Gyuláné, Ifjúság út 19.	2. Feketéné Molnár Zsuzsanna, Alkotmány út 112.

MEGHÍVÓ

Bogács Község Képviselő-testülete tisztelettel meghívja a község lakosságát november 18-án pénteken 17 órakor a Művelődési Házban tartandó köznehallgatásra, falugyűlésre.

Szajlai Sándor
polgármester

Dalosünnep Bogácson

Az idén július 2-án és 3-án zajlott Bogácson a negyedik Nemzetközi Dalos és Nemzetiségi Folklor Találkozó.

A szereplő csoportok: Pilis, Szirmabesnyő, Őskü, Uppony Borsodszentgyörgy Mező-nagymihály Tard, Tiszatárján, Maglód, Nyírtelek, Szentistván, Vajdabokor, Felsőszolca, Gyula-firató, Nyírpazony Elek, Homrogd, Tállya, Hévízgyök, Apátfalva, Mezőkövesd, Hemád-németi és Kerepes helységekből érkeztek.

Természetesen fellépett a házigazda Bogácsi Pávákör és hallottuk a CSEMADOK szervezésében érkezett csoportok produkcióit is. Az együttesek sokszínű műsora elfeledtette a közönséggel a júliusi koncerteknél mivel jól felkészült népdal-köröket, kórusokat, hangszereseket és táncosokat láthattunk.

A zsűri tagjai: **Kóka Rozália** a Magyar Művelődési In-

tézet főmunkatársa, **Széchy Edit** a Magyar Nemzeti Filhamónia énekművésze, **Fehér Anikó** a MRT szerkesztője — szakértő szemmel figyeltek hiszen a szereplők élményszerű produkcióin érződött, hogy a csoportok célja nemcsak a hagyományörzés, hanem a szórakoztatás is.

Műsorukat úgy válogatták, hogy az a paraszti élet legizgalmasabb pillanatait mutatta be, így hallhatunk tragikus balladát, népszokás dalokat, szomorú és vidám szerelmes népdalokat, sőt tréfás és pajzán dalokat, találós kérdéseket is.

A fiatalok is szívvel-lélekkel énekeltek a tájegységükre jellemző népdalokat, így a **BOGÁCSI DALOSÜNNEP** „hagyományát” még hosszú ideig tovább viszik.

Estefán Tünde

Október 23-a ünnepe

Ez évben is megünnepeljük az 56-os forradalom évfordulóját. Az ünnepélyre két héti készülünk. Elérkezett az emlékünnepe napja, már nagyon vártuk. Az iskola diákjai és tanárai nagy izgalommal készültek a műsorra. Az ünnepélyt Kissné Sereg Erzsébet tanárnő nyitotta meg. Utána irodalmi összeállítás következett.

Ennek szereplői voltak: Fodor Violetta, Márton Ildikó, Kiss Anikó, Boldizsár Melinda, Makó Zsanett, Szajlai Csilla, Csendes Máté, Kaszó Enikő, Cibolya Ágnes, Verhóczy Dóra és Ambrus Csilla.

A műsor jól sikerült, ezt a tapsból meg lehetett állapítani. A megemlékezést az énekkar számai zárták.

Felkészítő tanáraink voltak: Kissné Sereg Erzsébet, Szabó László és Benyovszki Mária.

A krónikát írták: Ambrus Csilla és Verhóczy Dóra.

FELHÍVÁS

A Községi Könyvtár vezetője kéri a most és egykor könyvtárba járó lakosságot, hogy a hossz-szabb ideje ki-kölcsönzött könyveket szíveskedjenek visszahozni a Községi Könyvtárba.

Nyitvatartási idő: hétfő és csütörtök: 16.00—18.00-ig

Benyovszki Pál
községi könyvtáros

Termálpiac

Van itt minden a beton elárusító asztalokon. Tojás, hagyma, cseresznye, a nejlonzacskókban csigatészta, az üvegben jóféle kisüsti, rongypokrócban fejtett bab, meg a jó ég tudja, hogy mi! Kedves színeztje ez a fürdő főbejárata ez a helyi portékákat, termelvényeket felvonultató kiállítás és vásár.

A vendégek szeretik, szívesen vásárolnak, a helybeli eladóknak pedig egy kis bevételi forrást jelent.

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI ZENEI TÁBOR

1994. évben VI. alkalommal a tervezett és meghirdetett időben három zenei tábort rendeztünk községünkben a Művelődési Ház szervezésében.

Középiszkolások Kamaranékes Táborát:

július 7—17-ig.

Fiatál Énekesek Nyári Találkozóját:

július 18—28-ig.

Zeneiskolások Fívós Táborát:

július 20—augusztus 8-ig.

Szaktanárok és korrepetítorok:

Almássy Tiborné

(Zeneművészeti Szakközépiszk. Mc.)

Regős Zsolt (Nemzeti Színház Mc.)

Széchy Edit (Szegedi Cons.)

Magony Enikő (Zeneakadémia Bp.)

László Margit (Operaház Bp.)

Mura Péter (Zeneakadémia Bp.)

Mazalin Wanda (Zeneakadémia Bp.)

Zentai Katalin (Zeneakadémia Bp.)

Budai Márta (Zeneakadémia Bp.)

Balogh Sándor (St. Pölteni Színház)

Panyi Zoltán (Zeneiskola Mezőkövesd)

Hangversenyek és térzenék:

JÚLIUS

10. Tiszakeszi Református templom

10. Borsodivánka Kat. templom

13. Bogács Alabástrom panzió

15. Egri Bazilika

16. Bogács Szt. Márton templom

21. Alabástrom panzió

21. Mezőkövesdi Zeneiskola

23. Bogács Szt. Márton templom

24. Eger Franciscanus udvar

27. Bogács Művelődési Ház

AUGUSZTUS

5. Térzene a bogácsi fürdőben

6. Térzene a Szabadtéri Színpadon

Fakultatív programok: Hungarian Continentals műsorának meghallgatása Mezőkövesden.

Hegyi útrák: Odorvára, Mákhegyre, Jácsvölgybe. Tájegység nevezetességeinek megtekintése Mezőkövesden, Tardon és Egerben.

Játékos vetélkedők, strandolás.

II. Szakmai munka értékelése:

A tábor zenei művészi színvonala a hangversenyek és a próbák tükrében előzőkhöz mérten a legmagasabb volt.

Egészen új tagsággal vegyes, de jó előképzettséggel rendelkező fiatalok jöttek a táborba.

Zömökben a tőlük telhető maximális odaadással és lelkesedéssel fogadta és segítette a szakmai irányítás munkáját. Külön említést érdemelnek a hangszeres közreműködők, valamint a több oldalukról is bemutatkozó táborlakók. Pl. vezénylés, szólóénekes, hangszeres kíséret stb.

Kivétel nélkül minden bemutatkozás koncentrált, fegyelmezett volt a táborlakók a művészi előadók felelősségérzetével álltak ki a közönség elé.

A hangversenyek színvonala az idő haladtával emelkedett, tetőpontját az egri bazilikában bemutatott programban érte el, ahol a 6 napja együtt éneklő „közösség” nemzetközi színvonalú koncertet adott.

A tábor ilyen nivójú programjai indokolják, sőt kötelezik a szervezőket a megkezdett út folytatására.

Daragó Károly

Bogácsi Ósz

Bogács Község Önkormányzatának lapja

Szerkeszti:

a Szerkesztőbizottság

Felelős kiadó:

Szajlai Sándor polgármester

Szedés: GARAMOND

Kiadványsszerkesztő Studio

Eger, Tizeshonvéd u. 15.